

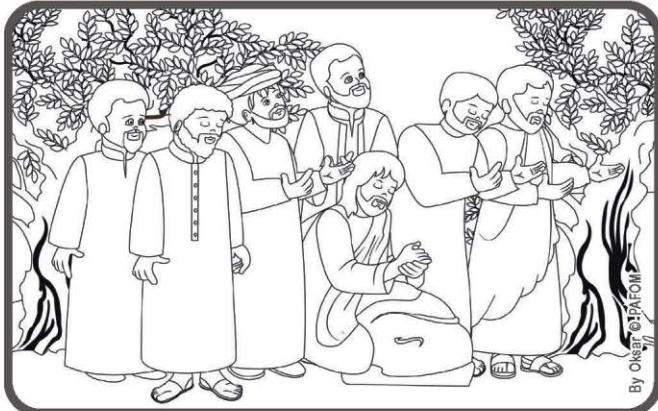

Щодня дякуймо Богові, що допомагає нам любити всіх

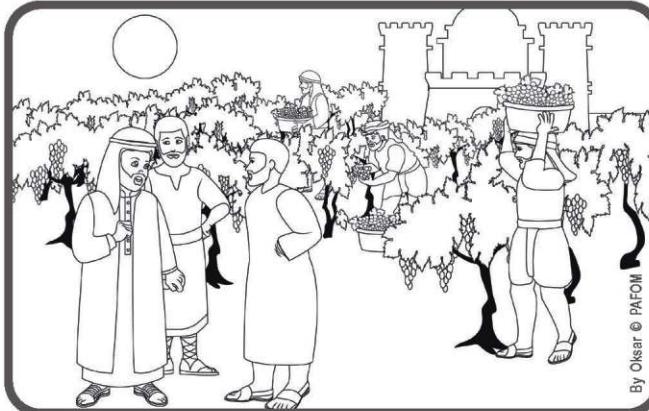
«Щодня буду тебе благословити і хвалити ім'я твоє по віки вічні»

(Пс. 145, 2).

(3 літургії 25-ї звичайної неділі)

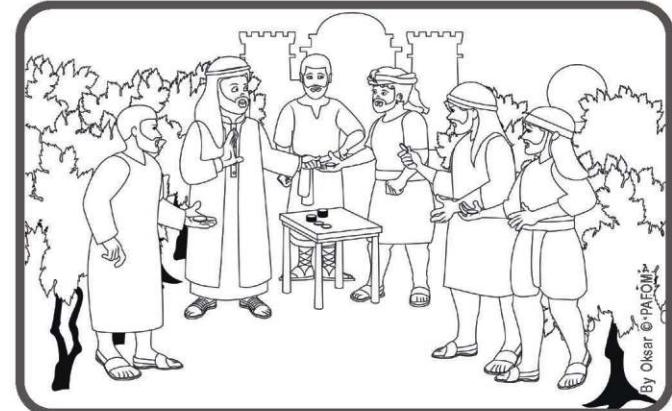

У Біблії є багато молитов похвали: вже ізраїльський народ мав багато причин дякувати Богові, який допомагав йому долати труднощі. Коли Ісус прийшов на землю, він ще більше дав нам зрозуміти, наскільки великою є Божа любов.

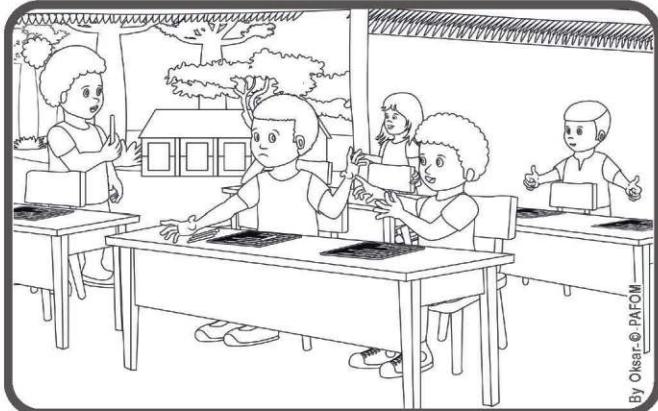

Одного разу Він розповів про власника виноградника, який найняв робітників для праці у своєму винограднику: перші працювали зранку, інші — з обіду, а ще інші — лише кілька годин.

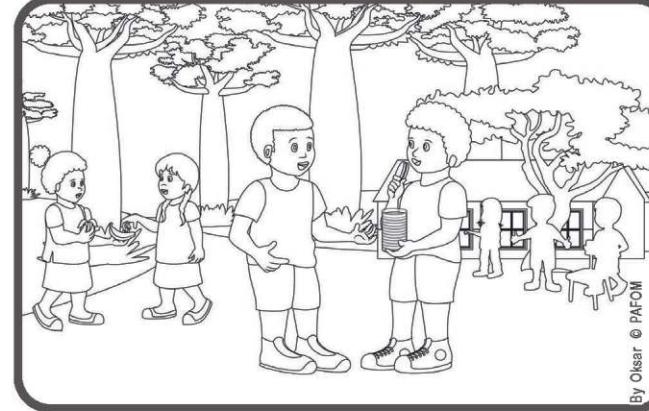
Власник виноградника, однак, обіцяє всім однакову платню.

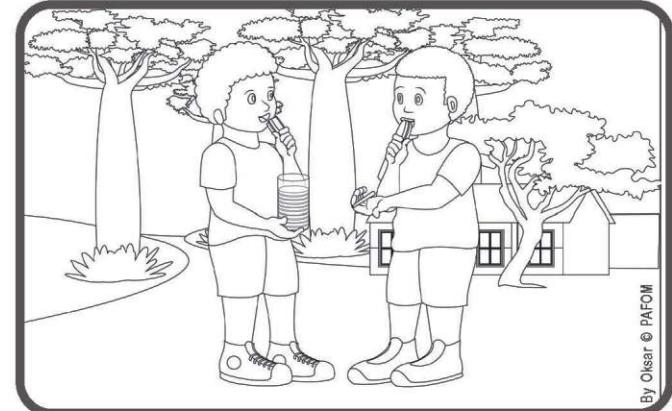
Таким чином, увечері кожен отримує по динарію. Ті, хто більше працював, нарікають на власника, але той, в свою чергу, відповідає їм: чого ви заздрите? Я дав вам обіцяну платню і хочу так само дати і останнім! Бог так любить усіх своїх дітей!

Моріс з Мадагаскару розповідає: у школі я люблю ділитися тим, що маю зі своїми однокласниками. Натомість Феліпе дуже егоїстичний і ніколи нікому нічого не дарує. Одного дня я писав на дошці, але згодом побачив, що моя крейда закінчується.

Я попросив у Феліпе, у якого було багато крейди, всього один шматок, але він мені його не дав. Я дуже розсердився на нього. Наступного дня, на перерві, я купив гарний перекус за гроші, які мені дала мама. Феліпе підійшов до мене і попросив шматочок.

Відразу ж у душі я сказав: "ні!" і продовжував їсти. Але він чекав. Я згадав, що хочу бути як Ісус, який любить усіх, навіть тих, хто ще не вміє любити, і дав йому великий шматок! З того дня також і він ділиться зі мною своїми речами.